

د افغانستان د اقتصادي او حقوقي مطالعاتو موسسه
موسسه مطالعات اقتصادي و حقوقي افغانستان
Afghanistan Economic & Legal Studies Organization

JUMP - JOINING UP TO MINIMIZE POVERTY

گامهای مشترک برای مبارزه با فقر
له غربت سره د مبارزې لپاره گډ گامونه

ناجیه سروش
صدای رسای بدخشان

ENTREPRENEURS FOR PROSPERITY IN AFGHANISTAN

کارآفرینان برای رفاه در افغانستان | په افغانستان کې د هوساینې لپاره متشبثین

ناجیه سروش

صدای رسای بدخشان

یکی از این صداها ناجیه سروش است که رادیو صدای بانوان را در ولایت دورافتاده افغانستان شمال بدخشان اداره می‌کند. او به جرأت ادعا می‌کند که «افغانستان کشوری زیبا با ذهنی زشت است»، حتی در حالی که ایستگاه رادیویی نوپایش در ایجاد محتوایی که مطابق با حساسیت‌های محافظه‌کارانه جامعه محلی باشد، راه می‌رود و در عین حال بحث‌های صریح را در مورد موضوعات بحث‌انگیز آغاز می‌کند. مانند قتل‌های ناموسی، ازدواج اجباری، خشونت خانگی و زندانی کردن زنان به "دلیل" جرایم اخلاقی.

« بدخشان، افغانستان »

صدای زنانی که در امواج رادیویی مناطق روستایی افغانستان رسوخ و موج می‌زند، مانند گذشته ناآشنا نیست، به لطف تلاش‌های اخیر موجی از زنان مبتکر که از تغییر حمایت می‌کنند، در جامعه‌ای که همیشه یک جامعه کاملاً مردسالار بوده است صدا بلند می‌کنند و می‌خواهند نقش و جایگاه خود را در اجتماع و کشور بارز سازند، قسمیکه در خانواده نقش آنها برجسته و نمایان هست و از جایگاه موثر و نخبه‌ای برخوردار اند.

« ناجیه سروش در ایستگاه رادیویی صدای بانوان »

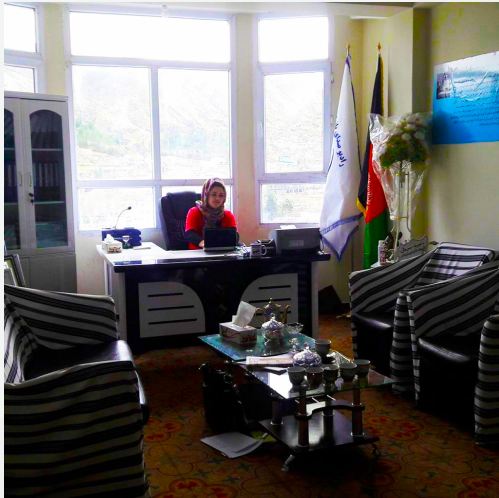
« بدخشان، افغانستان »

ناجیه سروش

صدای رسای بدخشان

« ناچیه سروش در ایستگاه رادیویی صدای بانوان »

« ناچیه سروش در دفتر ایستگاه رادیویی صدای بانوان »

ناچیه موفقیت خود را مدیون پشتیبانی و حمایت والدین خود می‌داند. در واقع رادیو صدا و سیما در سال ۱۳۹۴ با فروختن بخشی از زمین اجدادی وی تأسیس شد. از آن زمان، مبارزه او با ظلم، تاریکی و سنت‌های قدیم با مخالفت‌های زیادی روبرو شده است. تهدیدهایی همچو آتش زدن تجهیزات گران قیمت ایستگاه رادیویی سروش در یک حمله از قبل ترتیب شده که حتی خانه وی را آسیب رساندند. باز هم این خانواده و جانفشانی‌های بی‌مانند فامیل که با فروش جواهرات مادرش به کمک او آمدند تا به ایستگاه رادیویی کمک کنند تا دوباره روی پای خود ایستاده و به فعالیت‌های خود ادامه دهد.

خوشبختانه پدرش که به عنوان افسر در اردو خدمت می‌کرد، فرزندانش را به گونه یکسان بزرگ کرد طوری که همواره اطمینان حاصل می‌کرد که تمام دخترانش به اندازه پسرانش تحصیل کرده باشند. تابو شکنی و اقدام بزرگ منشانه است از پدری که در یک جغرافیای پدرسالارانه چنین نقش مهمی در تجهیز دخترش برای ابزارهای قیام علیه یک نظام ظالم مردسالار عنعنوی قامت راست می‌نمایند. در همین حال، کار (VOA) خواهران او به عنوان روزنامه نگار با صدای آمریکا می‌کنند.

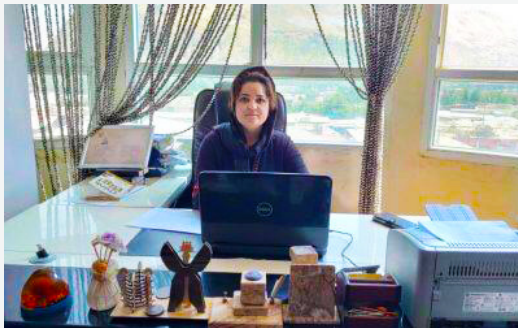
صدای رسای بدخشان

محوطه دانشگاه نیز بخاطر زن بودن مدام باعث تضعیف او می گردید، او به یاد می آورد " وجود گروههایی که به گروههای افراطگرایی مختلف وابسته بودند، زندگی دانشگاه را بسیار آشفته کرده بود و ادامه تحصیل در آنجا برای دخترانی مثل من واقعاً دشوار بود. " پس از غیبت یک ماه از دانشگاه به دلایل شخصی، او به یاد می آورد که یک استاد به او گفته بود که اگر برای پوشاندن موهایش چادر بپوشد، تمام جلسه های درسی از دست رفته او را می بخشد.

“ ناجیه سروش با همکاران ”

با این حال، خارج از خانواده او، همه چیز به دور از ایده آل بود، "وقتی در یک محیط بسیار سنتی بزرگ شدم، هر روز می دیدم که زنان اطرافم زندگی وحشتناکی دارند. این به من انگیزه داد تا در جهت تغییر اساسی وضعیت موجود زنان اطرافم تلاش کنم. آرزوی من از سنین پایین این بود که صدای هر زن بدخشانی باشم." ناجیه اولین گام خود را برای تحقق این هدف در حالی برمیدارد که هنوز صنف دهم بوده و با استخدام در این گام محقق میگردد، او (RTA) رادیو و تلویزیون افغانستان میگوید: "تجربهای که پایان خوبی در برداشت، زیرا مکان منصفانهای برای کار زنان نبود."

“ ناجیه سروش در دفتر ایستگاه رادیویی صدای بانوان ”

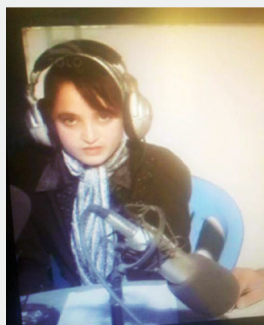
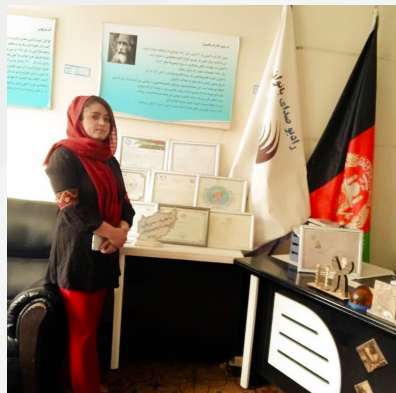

“ ناجیه سروش با همکاران ”

“ ناجیه سروش در جریان افتتاح رادیویی صدای بانوان ”

صدای رسای بدخشان

« ایستگاه رادیویی صدای بانوان »

نمونه های مشابهی از تبعیض جنسیتی او را در طول سال‌های تلاش و کوشش مدام دنبال می‌کرد، عزم و اراده او را برای تغییر قوانین بازی به نفع خودش و هم نسلان مانند او بیشتر تثبیت می نمود. حضور بعدی ناجیه با رادیو آمو نیز به اوج خود رسید که او و دو تن از همکاران زنش به دلیل رفتار نامناسب مردان صاحب قدرت از کار کناره گیری کردند. " از آن روز به بعد تصمیم گرفتم ایستگاه رادیویی خودم را راه اندازی کنم، من محل کاری را متصور شدم که کرامت کار را تضمین کند، مکانی که در آن همه احساس امنیت کنند و با آنها به طور برابر و منصفانه رفتار شود."

امروزه رادیو صدای بانوان بیش از ۲۰ نفر کارمند دارد و دارای ویژگی منحصر به فردی است که به طور کامل توسط زنان اداره می شود، " همه با هم به عنوان هم نوع برای اصلاح اشتباهاتی که در دنیای اطراف خود تجربه می نمایم، همکاری می کنیم."